

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Винокурова (Дніпросталівська), 2, м. Дніпро, 49051
su_kanc@dn.police.gov.ua

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Покровськ Донецька область

«15» 02 2025 року

Старший слідчий в ОВС відділу СУ ГУНП в Донецькій області капітан поліції Короткий Антон Сергійович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022220000000410 від 27.09.2022 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Сафаралієва Шаміля Сергійовича, 22 березня 1993 року народження, уродженця м. Братськ (Іркутськ) Іркутської області Російської Федерації, громадянина Російської Федерації, водія-заправника військової частини 74854 Збройних Сил Російської Федерації, зареєстрованого та проживаючого за адресою: Російська Федерація, Іркутська область, м. Братськ, вул. Подбільського, буд. 10А, кв. 5

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, а саме: у жорстокому поводженні із цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

Досудовим розслідуванням встановлено, що з лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації (далі – РФ) проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію

України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно з положеннями ст. 27 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі – ЖК (IV)), особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Жінки потребують особливого захисту, зокрема, захисту від згвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність.

Відповідно до ст. 32 ЖК (IV), Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.1) вбивство;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Відповідно до ч. 1 ст. 76 ДП І, жінки користуються особливою повагою і їм забезпечується захист, зокрема, від зґвалтування, примусу до проституції і будь-яких інших форм непристойних посягань.

Крім того, відповідно до ст. 8(2)(b)(xxii) РС МКС, зґвалтування, чи будь-яка інша форма сексуального насильства, яка також становить грубе порушення Женевських конвенцій, є воєнним злочином.

Збройне захоплення с. [REDACTED] Лиманської міської територіальної громади Краматорського району Донецької області почалося разом із повномасштабним вторгненням РФ в Україну.

У період часу з середини квітня 2022 року територія вказаного вище населеного пункту почала переходити під контроль російських окупаційних військ. Внаслідок цього окремі райони міста станом на середину квітня 2022 року контролювались представниками російських окупаційних військ.

Громадянка України Г. [REDACTED] будучи цивільною особою, одягненою в цивільний одяг, яка у складі Збройних сил України чи інших військових формувань України не перебувала, жодної зброї не мала, участі в бойових діях не брала, до таких дій не готувалась, з початку березня 2022 року разом із своїми дітьми та цивільним чоловіком, проживала в одноповерховому будинку, домоволодінні своїх знайомих за адресою: Донецька область, Краматорський район, Лиманська міська територіальна громада, с. [REDACTED]

Військовослужбовці ЗС РФ – Сафаралієв Шаміль Сергійович, 22.03.1993 р.н. – водій-заправник військової частини 74854 та Жолтіков Іван Сергійович, 01.12.1994 р.н. – старший водій військової частини 74854, брали участь у вторгненні на територію України у складі російських окупаційних військ.

У червні 2022 року Сафаралієв Ш.С. та Жолтіков І.С. перебували на окупованій військовослужбовцями ЗС РФ території, а саме в с. [REDACTED] Лиманської міської територіальної громади Краматорського району Донецької області.

Так, 28.06.2022 у період з 19:00 год. до 21:00 год. (точний час досудовим розслідуванням не встановлено) військовослужбовці військової частини 74854 ЗС РФ Сафаралієв Ш.С. та Жолтіков І.С. через пошкоджений паркан сусіднього домоволодіння зайшли на подвір'я, на якому розміщувались два житлових будинки одно - та двоповерховий, розташовані за адресою: Донецька область, Краматорський район, Лиманська міська територіальна громада, с. [REDACTED] вул. [REDACTED]. У одноповерховому будинку на цей час проживали Г. [REDACTED], її цивільний чоловік та 2 неповнолітніх дітей.

Зайшовши на подвір'я Сафаралієв Ш.С., який був озброєний вогнепальною зброєю та Жолтіков І.С., побачили Г. [REDACTED] яка на той час знаходилась біля одноповерхового будинку, в якому проживала разом із сім'єю. У військовослужбовців ЗС РФ виник злочинний умисел, спрямований на

вчинення насильницьких дій сексуального характеру стосовно потерпілої. Так, Сафаралієв Ш.С., будучи озброєним вогнепальною зброєю, разом із Жолтіковим І.С., діючи за попередньою змовою групою осіб, з метою реалізації свого злочинного умислу повідомили Г. [REDACTED] що будуть оглядати двоповерховий будинок, який знаходиться поруч, та наказали йти за ними. Потерпіла, розуміючи, що в неї немає вибору, виконала вимогу військовослужбовців ЗС РФ та вирушила з ними.

Переконавшись, що двері будинку зачинені, Жолтіков І.С. заліз до нього через пошкоджене вікно, яке було на першому поверсі. Сафаралієв Ш.С. проти волі потерпілої наказав останній слідувати за Жолтіковим І.С., при цьому допомагаючи Г. [REDACTED] забратися на підвіконня та потрапити в одну із кімнат. Одразу за потерпілою у такий же спосіб, як і Жолтіков І.С., Сафаралієв Ш.С. проник у будинок.

Перебуваючи на першому поверсі вищевказаного будинку, Сафаралієв Ш.С., з метою подолання можливого опору Г. [REDACTED] гострим предметом вколов невстановлену досудовим розслідуванням рідину в грудну клітину потерпілої, внаслідок чого вона відчула слабкість.

Після чого, Сафаралієв Ш.С. та Жолтіков І.С., усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту та той факт, що Г. [REDACTED] є цивільною особою яка не має можливості чинити опір, та як жінка відповідно до положень ст. 27 ЖК (IV) перебуває під захистом від будь-якого зазіхання на її честь, і, зокрема, захистом від зґвалтувань чи будь-якої іншої форми посягання на її моральність, без добровільної згоди останньої, діючи за попередньою змовою між собою, з метою реалізації спільного злочинного умислу, спрямованого на вчинення насильницьких дій сексуального характеру, а саме задоволення статевої пристрасті та, усвідомлюючи протиправність їх вчинення відносно цивільної особи в умовах окупації населеного пункту, спільно затягли потерпілу на другий поверх будинку у дитячу кімнату, повалили на ліжко та силою зірвали одяг.

У подальшому з 22:00 год. 28.06.2022 до 03:00 год. 29.06.2022, діючи за попередньою змовою групою осіб, з метою вчинення насильницьких дій сексуального характеру, Сафаралієв Ш.С. та Жолтіков І.С., застосовуючи фізичну силу та погрози вбивством самої потерпілої Г. [REDACTED] та її дітей, по черзі вчиняли акти сексуального насильства над цивільною особою, яка не мала зброї, а саме: дії сексуального характеру, пов'язані із оральним, вагінальним та анальним проникненням у її тіло з використанням своїх геніталій. При цьому, Сафаралієв Ш.С. при здійсненні насильницьких дій сексуального характеру душив потерпілу руками. Такими діями Сафаралієв Ш.С. та Жолтіков І.С. принизили честь, гідність та спричинили фізичний біль і моральні страждання потерпілій Г. [REDACTED]

Вказані дії є порушенням вимог ст. 27 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, ст. 75(2)(b),(e)(a)(a.1), ст. 76(1) Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року.

Таким чином, Сафаралієв Ш.С. обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

Старший слідчий в ОВС відділу
СУ ГУНП в Донецькій області
капітан поліції

Антон КОРОТКИЙ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор відділу процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
управління протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Донецької обласної прокуратури
«25» 02 2025 року

Яна ПОЛЯКОВА

Підозрюваному роз'яснено його права:

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені « ____ » _____ 2025 року о « ____ » годин « ____ » хвилин.

Підозрюваний _____

Захисник підозрюваного _____

Повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права вручив, права та обов'язки роз'яснив:

Старший слідчий в ОВС відділу СУ
ГУНП в Донецькій області
капітан поліції

Антон КОРОТКИЙ

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Сафаралієва Шаміля Сергійовича, 22 березня 1993 року народження, що зареєстрований за адресою: Російська Федерація, Іркутська область, м. Братськ, вул. Подбільського, буд. 10А, кв. 5, якому відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 137 Кримінального процесуального кодексу України **необхідно з'явитися 29.03.2025 о 10:30 год., 30.03.2025 о 10:30 год., 31.03.2025 о 10:30 год.** до слідчого управління Головного управління Національної поліції в Донецькій області, розташованого за адресою: Донецька область, м. Краматорськ, вул. Академічна, буд. 25, для отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст. 28 ч. 1 ст. 28 КК України, допиту в якості підозрюваного, проведенні інших слідчих та процесуальних дій, у кримінальному провадженні № 4202222000000410 від 27.09.2022.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
 - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, який був у встановленому цим Кодексом порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі:
 - від 0,25 до 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб - у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора;
 - від 0,5 до 2 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб - у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.
2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка може бути застосовано привід.
3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несе відповідальність, встановлену законом.
5. Ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

**Старший слідчий в ОВС відділу СУ
ГУНП в Донецькій області
капітан поліції**

« » лютого 2025 року

Антон КОРОТКИЙ